2024/2787

31.10.2024 г.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/2787 НА КОМИСИЯТА

от 23 юли 2024 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2019/1009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на включването на фолиата за мулчиране в категория съставни материали 9

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/1009 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. за определяне на правила за предоставяне на пазара на ЕС продукти за наторяване и за изменение на регламенти (ЕО) № 1069/2009 и (ЕО) № 1107/2009 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2003/2003 ([1]), и по-специално член 42, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕС) 2019/1009 се определят правила за предоставянето на пазара на ЕС продукти за наторяване. ЕС продуктите за наторяване могат да съдържат само материали, принадлежащи към една от категориите съставни материали (КСМ) в приложение II към Регламент (ЕС) 2019/1009. С този регламент се определя задължение за Комисията да оцени критериите за биоразградимост на фолиата за мулчиране с цел включването им като съставен материал, принадлежащ към КСМ 9. Комисията извърши тази оценка с помощта на външно проучване (наричано по-нататък „проучването“) ([2]).

(2) Фолиата за мулчиране се използват за поддържане, подобряване или защита на физичните или химичните свойства, структурата или биологичната активност на почвата. Те могат да допринесат за задържане на водата в почвата и за повишаване на температурата на почвата, с положително въздействие върху развитието на културите. Като се има предвид, че използването на фолиа за мулчиране не позволява развитието на плевели, културите вече не трябва да се конкурират с плевелите за получаването на слънчева светлина и хранителни вещества. Поради това използването на фолиа за мулчиране би могло да доведе до по-ефективно използване на торовете. Фолиата за мулчиране също така ще намалят употребата на хербициди, като допринесат по този начин за постигането на целта, определена в съобщението относно стратегията „От фермата до трапезата“, за намаляване на общата употреба и риска от химическите пестициди с 50 % до 2030 г.

(3) Проучването показа, че на пазара присъстват както биоразградими, така и бионеразградими фолиа за мулчиране, използвани като национални продукти за наторяване. Следва да се определят подходящи изисквания за включване на биоразградимите полимери под формата на фолиа за мулчиране в обхвата на Регламент (ЕС) 2019/1009. Биоразграждането следва да се оценява както в почви, така и във водна среда.

(4) Проучването създаде инструмент за прогнозиране на поведението на полимерите по отношение на биоразградимостта, като използва математически модел и показва корелацията между биоразградимостта в лабораторни условия и в естествена среда, представителна за различните региони на Съюза. По този начин в проучването бяха оценени различни фактори като температура, pH и съдържание на вода в почвата, температура на водата и други фактори, свързани с характеристиките на полимерите (химична структура, кристалинност, повърхност и дебелина). В проучването бяха направени предложения относно критериите за биоразградимост на фолиата за мулчиране в почва и във вода.

([1]) ОВ L 170, 25.6.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1009/oj.

([2]) Study to assess biodegradability criteria for polymers used in EU fertilising products as coating agents or to increase water retention capacity or wettability and of mulch films (Проучване за оценка на критериите за биоразградимост на полимерите, използвани в ЕС продукти за наторяване като покриващи агенти, или за увеличаване на способността за задържане на вода или умокрящата способност, както и на фолиата за мулчиране), ISBN 978-92-68-05051-7; doi:10.2873/23399.

(5) Що се отнася до критериите за биоразградимост в почва, като се има предвид, че фолиата за мулчиране предполагат прилагането на големи количества полимери върху почвите, тяхното биоразграждане следва да бъде доказано, че се извършва в рамките най-много на 24 месеца. За да се намали периодът на изпитване, следва да бъде разрешен метод за ускорено изпитване. Проучването показа достатъчна корелация между реалните условия и температурите, по-високи от 25 °C, която е температурата, използвана при изпитването в лабораторни условия. Изпитването при по-висока температура, например при 37 °C, ускорява биоразграждането, като в същото време все още се счита за приемливо от гледна точка на микробиологията и факторите, зависещи от околната среда в реални условия. Резултатите, получени от инструмента за почвата, разработен в проучването, показаха, че в определени случаи периодът на изпитването може да бъде съкратен. Поради това следва при определени условия да се въведе ускорено изпитване при 37 °C като алтернативен вариант за доказване на 90 % крайно разграждане или минерализация.

(6) Критериите за биоразградимост за водна среда следва да отчитат както функцията на фолиата за мулчиране, така и наличните методи за изпитване. По отношение на функцията, фолиата за мулчиране се прилагат върху почвите, за да се подобрят или защитят физичните или химичните свойства, структурата или биологичната активност на почвата средно за 12 месеца. Така фолиата за мулчиране са проектирани бавно да се разграждат, когато са изложени на различните фактори на околната среда, по-специално на въздействието на слънцето и дъжда. Биоразграждането, което неизбежно настъпва по време на този функционален период, следва да бъде ограничено, така че фолиото за мулчиране все още да може да изпълнява своята функция. Що се отнася до наличните методи за изпитване на биоразградимостта във вода, те са надеждни за период от 12 месеца. Поради това критериите за биоразградимост във водна среда следва да бъдат определени на такова равнище в периода на изпитване, което ще позволи на фолиата за мулчиране да изпълнят своята функция и което също така ще гарантира, че във водните обекти няма да се образува натрупване на полимери. Приема се, че процесът на биоразграждане ще продължи след 12-месечния период на изпитване и ще достигне 90 % в рамките на 24 месеца след функционалния период. Въпреки че това крайно разграждане не може да бъде доказано със съществуващите методи за изпитване, това все пак е безопасно допускане, тъй като материалът вече е доказал потенциала си за биоразграждане и ще продължи да бъде изложен на същите фактори на околната среда. Въпреки това, като се има предвид текущата работа по разработването на методи за изпитване за биоразграждане във водна среда и в подкрепа на иновациите, фолиата за мулчиране, за които критериите за биоразграждане в почва могат да бъдат доказани и във водна среда, също следва да бъдат включени в обхвата на правилата на ЕС за хармонизация.

(7) В реални условия фолиата за мулчиране се прилагат върху почвата. Не се предполага те да достигат до водни обекти. Въпреки че транспортът на части от фолиата за мулчиране до водните обекти не може да бъде напълно изключен, потенциалните рискове за водната среда са намалени, тъй като съответните полимери биха достигнали до водните обекти едва след като вече са започнали да се разграждат в почвата. За да се ограничат допълнително потенциалните рискове, следва да се определи изискване за етикетиране, което да предупреждава крайните потребители да не използват продукта в близост до повърхностни водни обекти и да поддържат буферни зони в съответствие с националните мерки относно използването на торове. При липса на такива правила следва да се спазва минимална буферна зона с ширина 3 m. В допълнение, за да се избегне инфилтрацията във водни обекти и за да се насърчи биоразграждането в почвата, етикетирането на фолиата за мулчиране следва също така да включва инструкция за инкорпорирането на продукта в почвата след функционалния период.

(8) С цел да се осигурят еднакви условия за конкуренция, следва да се посочат методите за изпитване, с които се доказва съответствие с критериите за биоразградимост. Такива методи за изпитване са определени в европейски или международни стандарти и поради това са надеждни и възпроизводими.

(9) Полимерите, които вече са включени в КСМ 9 трябва да преминат изпитване за остра токсичност за растежа на растенията, изпитване за остра токсичност за земни червеи и изпитване за инхибиране на нитрификацията при почвени микроорганизми. С цел да се гарантира висока степен на защита на човешкото здраве и околната среда, същите изпитвания следва също така да се прилагат за полимерите във фолиата за мулчиране. В допълнение, тъй като фолиата за мулчиране се използват в много по-големи количества в сравнение с другите полимери от КСМ 9, полимерите от фолиата за мулчиране също така трябва да преминат изпитване за хронична токсичност за земни червеи.

(10) Поради това Регламент (ЕС) 2019/1009 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) 2019/1009 се изменя, както следва:

1) Приложение II се изменя в съответствие с приложение I към настоящия регламент;

2) Приложение III се изменя в съответствие с приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 23 юли 2024 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Част II, раздел „КСМ 9: ПОЛИМЕРИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ПОЛИМЕРИТЕ НА ХРАНИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ“ от приложение II към Регламент (ЕС) 2019/1009 се изменя, както следва:

(1) вмъква се следната точка 1а:

„1а. ЕС продукт за наторяване, който принадлежи към ПФК 3, може да съдържа полимер под формата на фолио за мулчиране.“;

(2) вмъква се следната точка 2а:

„2а. Полимерът във фолиото за мулчиране, посочен в точка 1а, трябва да отговаря на критериите за биоразградимост, определени в допълнение 2 към настоящото приложение.“;

(3) в точка 3 уводната фраза се заменя със следното:

„По отношение на полимерите, посочени в точка 1, букви а) и б) и в точка 1а, при разумно предвидими условия на употреба в ЕС продукта за наторяване нито полимерът, нито страничните продукти от разграждането му, не трябва да оказват каквото и да било неблагоприятно въздействие върху здравето на животните или растенията, или върху околната среда. Полимерите, посочени в точка 1, букви а) б) и в точка 1а преминават изпитване за остра токсичност за растежа на растенията, изпитване за остра токсичност за земни червеи и изпитване за инхибиране на нитрификацията при почвени микроорганизми, както следва:“;

(4) добавя се следната точка 4:

„4. Полимерът, посочен в точка 1а, преминава изпитване за хронична токсичност за земни червеи, така че:

а) след инкубационен период от 28 дни, наблюдаваната смъртност и биомасата на преживелите възрастни земни червеи в почва, изложена на изпитвания материал, не се различават с повече от 10 % в сравнение с тези показатели при съответната нетретирана с изпитвания материал почва;

б) след инкубационен период от 56 дни, наблюдаваният брой на потомството в почва, изложена на изпитвания материал, не се различава с повече от 10 % в сравнение с този показатели при съответната нетретирана с изпитвания материал почва.

Резултатите се приемат за валидни само ако при контролите (т.е. при нетретирана почва):

а) след инкубационен период от 28 дни наблюдаваната смъртност при възрастни екземпляри е не повече от 10 %

б) след инкубационен период от 56 дни всяка репликата (съдържаща 10 възрастни екземпляра) създава най-малко 30 екземпляра потомство; и

в) коефициентът на вариация на репродукцията е не повече от 30 %.“;

(5) добавя се следното допълнение 2:

„Допълнение 2

Критерии за биоразградимост на полимери за фолиа за мулчиране, посочени в раздел КСМ 9, точка 1а

1. Биоразградимостта на полимерите във фолиата за мулчиране, посочени в точка 1а от КСМ 9, трябва да бъде доказана в следните два компонента на околната среда:

а) компонент 1: почва;

б) компонент 2: прясна, естуарна или морска вода, или междуфазовата повърхност вода—седимент.

2. Полимерът трябва да постигне:

а) в компонент 1:

(1) крайно разграждане, което е най-малко 90 % от разграждането на референтния материал за 24 месеца плюс функционалния период на продукта, посочен върху етикета; или

(2) минерализация от най-малко 90 %, измерена като отделен CO_2, за максимум 24 месеца плюс функционалния период на продукта, посочен върху етикета;

б) в компонент 2:

(1) крайно разграждане, което е най-малко 30 % от разграждането на референтния материал за 12 месеца; или

(2) крайно разграждане, което е най-малко 90 % от разграждането на референтния материал за 24 месеца плюс функционалния период на продукта, посочен върху етикета.

3. За да се докажат критериите за биоразградимост в точка 2, буква а), се използва един от следните методи за изпитване:

а) EN ISO 17556:2019. Пластмаси. Определяне на пълната аеробна биоразградимост на пластмасови материали в почвата чрез измерване потребността от кислород в респирометър или чрез количеството на отделения въглероден диоксид;

б) ISO/CD 23517:2021. Пластмаси. Биоразградими в почвата материали за фолиа за мулчиране за използване в селското стопанство и градинарството;

в) ASTM D5988-96:2018. Стандартен метод за изпитване за определяне на аеробното биоразграждане в почвата на пластмасови материали.

4. Когато няма фазов преход (встъкляване или преход към стопилка) между 25 °C и 37 °C, температурата на изпитването в съответствие с точка 3, букви а), б) и в) може да се регулира на 37 °C.

В такъв случай съответният критерий от точка 2, буква а) се счита за доказан, ако полимерът постига:

а) най-малко 45 % крайно разграждане или минерализация, както е посочено в точка 2, буква а), в отделно изпитване при 25 °C за 10 месеца, като разграждането или минерализацията са прогресивни, а фазата на платото не трябва да бъде достигната, освен ако разграждането или минерализацията са най-малко 90 %; и

б) един от следните критерии:

i) крайно разграждане, което е най-малко 90 % от разграждането на референтния материал за 10 месеца плюс функционалния период на продукта, посочен върху етикета; или

ii) минерализация от най-малко 90 %, измерена като отделен CO_2, за максимум 10 месеца плюс функционалния период на продукта, посочен върху етикета;

5. За да се докажат критериите за биоразградимост в точка 2, буква б), се използва един от следните методи за изпитване:

а) EN/ISO 14851:2019 Определяне на пълната аеробна биоразградимост на пластмасови материали във водна среда. Метод чрез измерване на потребността от кислород в затворен респирометър;

б) EN/ISO 14852:2021 Определяне на пълната аеробна биоразградимост на пластмасови материали във водна среда. Метод чрез анализ на отделения въглероден диоксид;

в) ASTM D6691:2018 Standard Test Method for Determining Aerobic Biodegradation of Plastic Materials in the Marine Environment by a Defined Microbial Consortium or Natural Sea Water Inoculum (Стандартен метод за изпитване за определяне на биоразграждането на аеробни материали в морска среда от определен микробен консорциум или естествен инокулум в морска вода);

г) EN/ISO 19679:2020 „Пластмаси. Определяне на аеробната биоразградимост на неплаващи пластмасови материали в междуфазова повърхност морска вода/пясъчна утайка. Метод чрез анализ на отделения въглероден диоксид“;

д) EN/ISO 18830:2017 „Пластмаси. Определяне на аеробната биоразградимост на неплаващи пластмасови материали в междуфазова повърхност морска вода/пясъчна утайка. Метод чрез измерване потребността от кислород в затворен респирометър“.

6. Полимерите могат да бъдат изпитвани във всяка от следните форми:

а) под формата на фолио, пуснато на пазара;

б) под формата на смляно на прах фолио.

7. Следните материали могат да се използват като референтни материали:

а) положителни контроли: биоразградими материали като микрокристална целулоза на прах, безпепелни целулозни филтри или поли-β-хидроксибутират;

б) отрицателни контроли: бионеразградими полимери като полиетилен или полистирен.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

В част I, точка 1 от приложение III към Регламент (ЕС) 2019/1009 се вмъква следната буква еа):

„еа) за продукти, принадлежащи към ПФК 3, които съдържат полимер, посочен в точка 1а от КСМ 9 в част II от приложение II:

а) периодът от време след употребата, през който подобрителят на почвата ще изпълнява своята функция („функционалният период“), който не е по-дълъг от периода между две прилагания в съответствие с инструкциите за употреба, посочени в буква г) от същата точка;

б) инструкция за прилагането на продукта при спазване на буферните зони, изисквани за продуктите за наторяване в съответствие с приложимите национални правила, или, при липсата на такива правила, за прилагането на продукта на най-малко 3 m от всеки повърхностен воден обект;

в) инструкция за следване на националните мерки за третиране на фолиата за мулчиране след функционалния им период или, при липса на такива мерки, за инкорпориране в почвата на продукта след функционалния му период и оставането му заровен;“.